

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 495

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 2 iulie 2008

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 514 din 8 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale și art. 22 din Codul de procedură penală	2-4	celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997	7-8
Decizia nr. 516 din 8 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 3 din Legea nr. 250/2007 pentru modificarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	4-5	Decizia nr. 529 din 13 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor bunuri preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	8-10
Decizia nr. 523 din 13 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România	5-6	Decizia nr. 548 din 15 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 din Legea nr. 35/2007 privind creșterea siguranței în unitățile de învățământ.....	10-12
Decizia nr. 527 din 13 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (3 ²) teza întâi din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și		Decizia nr. 571 din 15 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 217 alin. 4 din Codul de procedură penală	12-13
		Decizia nr. 607 din 27 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26—66 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	14-15
		Decizia nr. 608 din 27 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 614 din Codul de procedură civilă	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 514

din 8 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale și art. 22 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale și ale art. 22 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Sorin Virgil Boancă în Dosarul nr. 996/30/2007 al Curții de Apel Timișoara — Secția de litigii de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, prin avocatul Virgil Melnic, și părțile Societatea Comercială „Werzalit Lemn Tech” — S.C.S., Stephan Kilian Rambacher, Ion Boc, Alfred Johannes Klaus, Constantin Rapcea și Paul Mânzur, prin consilierul juridic Voichița Ofelia Cotolan. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul autorului excepției susține că, deși Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale ar trebui să îndeplinească rolul de asigurător în cazul accidentelor de muncă, aceasta, în realitate, nu acoperă pagubele rezultate în urma producerii unui astfel de accident. Astfel, această instituție se îndepărtează de noțiunea de asigurător pe care o dă Legea nr. 32/2000. În ceea ce privește art. 22 din Codul de procedură penală, arată că nicio altă autoritate decât cele prevăzute prin lege pentru a constata un accident de muncă nu poate modifica datele cuprinse în procesul-verbal de constatare, întrucât s-ar încălca principiul separației puterilor în stat.

Reprezentantul părților Societatea Comercială „Werzalit Lemn Tech” — S.C.S., Stephan Kilian Rambacher, Ion Boc, Alfred Johannes Klaus, Constantin Rapcea și Paul Mânzur solicită respingerea excepției ca neîntemeiată. Astfel, în opinia sa, Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale îndeplinește rolul de asigurător potrivit art. 34 alin. (3) din Constituție, iar acest lucru nu poate fi contestat prin paralela făcută între diferite legi.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, considerând că cele invocate de autorul excepției au în vedere omisiuni legislative, probleme de aplicare a legii și pornesc de la compararea conținutului unor texte de lege între ele, aspecte pe

care Curtea Constituțională, potrivit competenței sale, nu le poate soluționa.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 996/30/2007, **Curtea de Apel Timișoara — Secția de litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale și art. 22 din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Sorin Virgil Boancă cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 996 din 3 mai 2007, pronunțată de Tribunalul Timiș în Dosarul nr. 996/30/2007.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției arată, în esență, că art. 8 din Legea nr. 346/2002 contravine dispozițiilor art. 16, 21, 22, 31, 41 și 136 din Constituție. Astfel, în opinia sa, Casa Națională de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale nu este un asigurător potrivit definiției date acestei noțiuni prin Legea nr. 32/2000, întrucât nu acoperă prejudiciile asiguraților așa cum se întâmplă, spre exemplu, în cazul accidentelor de circulație. În ceea ce privește art. 22 din Codul de procedură penală, susține că acesta încalcă principiul separației puterilor în stat, precum și art. 124, 126 și 131 din Constituție. În legătură cu aceasta, arată că, în situația în care procesul-verbal de constatare a unui accident de muncă nu a fost contestat, nici instanța, nici procurorul nu are competența legală să constate altceva.

Curtea de Apel Timișoara — Secția de litigii de muncă și asigurări sociale consideră că textele de lege criticate nu aduc atingere dispozițiilor constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că, potrivit art. 34 alin. (3) din Constituție, „organizarea asistenței medicale și a sistemului de asigurări sociale pentru boală, accidente, maternitate și recuperare, controlul exercitării profesiilor medicale și a activităților paramedicale, precum și alte măsuri de protecție a sănătății fizice și mentale a persoanei se stabilesc potrivit legii”, iar, în aceste condiții, Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale îndeplinește rolul de asigurător stabilit prin Legea nr. 346/2002. Faptul că legiuitorul a optat pentru o reglementare diferită a sistemului de asigurări în cazul

accidentelor de muncă față de cel aplicabil în cazul accidentelor de circulație nu intră în conflict cu normele constituționale. De asemenea, consideră că prevederile art. 22 din Codul de procedură penală nu intră în conflict cu normele constituționale invocate de autorul excepției.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 27 iunie 2002, cu modificările aduse prin art. I pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 747 din 26 octombrie 2003. De asemenea, sunt criticate și dispozițiile art. 22 din Codul de procedură penală.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 8 din Legea nr. 346/2002: „(1) *Are calitatea de asigurător, potrivit prezentei legi, Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale, denumită în continuare CNPAS.*

(2) *Atribuțiile specifice de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale se exercită de casele teritoriale de pensii.*

(3) *Atribuțiile specifice de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, în calitate de prestatori de servicii, pot fi realizate, în condițiile prezentei legi, și de asociații profesionale de asigurare, constituite în acest scop pe sectoare de activitate ale economiei naționale.*

(4) *Asociațiile profesionale de asigurare funcționează pe bază de statut propriu, cu respectarea prevederilor prezentei legi și ale Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare.”;*

— Art. 22 din Codul de procedură penală: „*Hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia.*

Hotărârea definitivă a instanței civile prin care a fost soluționată acțiunea civilă nu are autoritate de lucru judecat în fața organului de urmărire penală și a instanței penale, cu privire la existența faptei penale, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia.”

Autorul excepției consideră că textele de lege criticate sunt contrare următoarelor prevederi constituționale: art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrul puterilor în cadrul democrației constituționale, art. 16 privind egalitatea în drepturi,

art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 22 privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 31 privind dreptul la informație, art. 34 privind dreptul la ocrotirea sănătății, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, art. 124 referitor la înfăptuirea justiției, art. 126 privind instanțele judecătorești, art. 131 referitor la rolul Ministerului Public și art. 136 referitor la proprietate.

Examinând critica autorului excepției în ceea ce privește art. 22 din Codul de procedură penală, Curtea constată că, în realitate, autorul excepției este nemulțumit de faptul că instanța de judecată a dat o hotărâre care nu a ținut cont de cele menționate în procesul-verbal prin care s-a constatat accidentul de muncă în care a fost implicat, proces-verbal ce nu a fost contestat, iar hotărârea instanței a rămas definitivă, astfel că se bucură de autoritatea de lucru judecat. Astfel, autorul excepției apreciază că a fost încălcat principiul separației puterilor în stat, instanța de judecată și procurorul dând o decizie contrară celor constatate de autoritățile în drept să constate accidentul de muncă.

Față de această motivare, Curtea reține că toate aceste împrejurări invocate de autorul excepției nu sunt generate de conținutul textului de lege criticat, ci reprezintă în exclusivitate probleme de aplicare a legii, de competența instanței de judecată, iar nu a instanței de contencios constituțional.

Analizând în continuare critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 346/2002, Curtea constată că aceasta se referă la faptul că asiguratul nu este despăgubit pentru pagubele suferite ca urmare a producerii unui accident de muncă în mod asemănător accidentelor de circulație. Astfel, în opinia autorului excepției, Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale nu îndeplinește în realitate rolul de asigurător.

Față de aceste susțineri, Curtea reține că asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale în cadrul sistemului public de asigurări sociale este caracterizată de o serie de particularități determinate de contextul raporturilor juridice în care se naște dreptul de a obține asigurarea, respectiv raporturi de muncă, de modalitățile specifice necesare pentru a diminua și compensa consecințele accidentelor de muncă și ale bolilor profesionale, cât și de statutul pe care îl are CNPAS în calitate de asigurător, respectiv de instituție publică autonomă de interes național, supusă unor reglementări speciale, deosebite de cele aplicabile societăților comerciale de asigurare, de asigurare-reasigurare și de reasigurare ori societăților mutuale supuse Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 10 aprilie 2000. Așa fiind, nu se poate reține că este vorba de o încălcare a principiului constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor de vreme ce situațiile avute în vedere sunt diferite, justificând, în consecință, instituirea unui tratament juridic diferențiat. În plus, trebuie reținut că, așa cum reiese din conținutul art. 34 alin. (3) din Constituție, legiuitorul este liber să stabilească modul de organizare a sistemului de asigurări sociale pentru boală, accidente, maternitate și recuperare, controlul exercitării profesiilor medicale și a activităților paramedicale, precum și alte măsuri de protecție a sănătății fizice și mentale a persoanei.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Sorin Virgil Boancă în Dosarul nr. 996/30/2007 al Curții de Apel Timișoara — Secția de litigii de muncă și asigurări sociale.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, excepție ridicată de același autor în același dosar al Curții de Apel Timișoara — Secția de litigii de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 516

din 8 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 3 din Legea nr. 250/2007 pentru modificarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 3 din Legea nr. 250/2007 pentru modificarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Benone Fuică, Ion Ioneci, Marioara Coinăcel și Virginia Filipescu în Dosarul nr. 8.186/121/2007 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, arătând că dispozițiile de lege criticate au fost abrogate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 8.186/121/2007, **Tribunalul Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 3 din Legea nr. 250/2007 pentru modificarea Legii nr. 19/2000 privind**

sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale. Excepția a fost ridicată de Benone Fuică, Ion Ioneci, Marioara Coinăcel și Virginia Filipescu cu prilejul soluționării unui litigiu de muncă, având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată, în esență, că textul de lege criticat, prin care se stabilește ca bază de calcul pentru contribuția individuală de asigurări sociale venitul brut realizat lunar, este contrar art. 20 alin. (1) din Constituție, prin raportare la prevederile art. 1 din Convenția asupra salariului din 1949, și art. 41 alin. (2) din Constituție. În acest sens, arată că, urmare a modificării legislative aduse prin art. I pct. 3 din Legea nr. 250/2007 dispozițiilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 19/2000, are loc o diminuare a cuantumului salariului nominal net sub nivelul celui stabilit prin raportul de serviciu încheiat, astfel că se creează un prejudiciu salariatului și se aduce atingere principiului protecției acestuia.

Tribunalul Galați — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, arată că, potrivit art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reclamanții au avut un „bun”, reprezentat de nivelul veniturilor pe care le obțineau, a avut loc o ingerință legală în dreptul de proprietate, prin faptul că au fost diminuate aceste venituri, iar justificarea ingerinței, respectiv necesitatea sumelor pentru bugetul asigurărilor sociale de stat, nu realizează un echilibru just între interesul general și cel particular.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile legale criticate au fost abrogate la 1 ianuarie 2008 prin art. I pct. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2007 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul protecției sociale, astfel că, potrivit art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. I pct. 3 din Legea nr. 250/2007 pentru modificarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 19 iulie 2007, dispoziții potrivit cărora, „*La articolul 23, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:*

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 3 din Legea nr. 250/2007 pentru modificarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Benone Fuică, Ion Ioneci, Marioara Coinăcel și Virginia Filipescu în Dosarul nr. 8.186/121/2007 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 523

din 13 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător

Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, excepție ridicată de Victor Silviu Filotti în Dosarul nr. 3.465/2006 al Judecătoriei Târgu Mureș.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Partea prezentă solicită admiterea excepției, pentru aceleași motive pe care le-a invocat în notele scrise depuse la dosarul instanței de judecată. În acest sens, depune concluzii scrise.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca inadmisibilă, întrucât criticile de neconstituționalitate vizează o omisiune legislativă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.465/2006, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România**, excepție ridicată de Victor Silviu Filotti într-un proces civil având ca obiect restituirea de metale prețioase.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, datorită omisiunilor de reglementare, textul de lege criticat are caracter discriminatoriu, defavorizând proprietarii de obiecte din metale prețioase față de alte persoane care au calitatea de proprietari de imobile și terenuri agricole preluate în mod abuziv de către stat. Susține că atât dreptul de creanță al proprietarilor de obiecte din metale prețioase, în ceea ce privește despăgubirile reglementate de prevederile criticate, cât și dreptul de moștenire asupra bunurilor revendicate nu sunt garantate integral, ci parțial. În consecință, solicită „revizuirea și modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000”.

Judecătoria Târgu Mureș apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, consideră că textul de lege criticat nu contravine dreptului de proprietate al persoanelor cărora le-au fost preluate abuziv obiecte din metale prețioase.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu contravine normelor constituționale.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, excepție ridicată de Victor Silviu Filotti în Dosarul nr. 3.465/2006 al Judecătoriei Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 26 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 sunt constituționale. Totodată, consideră că motivele de neconstituționalitate privesc o omisiune legislativă, aspect care excedează competenței Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției îl constituie prevederile art. 26 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 29 ianuarie 2004, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 458/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.004 din 18 decembrie 2006.

Textul de lege criticat are următorul cuprins: *„În cazul metalelor prețioase și al pietrelor prețioase preluate abuziv, care nu se mai regăsesc fizic, fiind valorificate, se vor acorda despăgubiri în condițiile și în limitele stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.”*

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție, ale art. 44 alin. (1) și (2) privind garantarea și ocrotirea proprietății private și ale art. 46 referitoare la dreptul la moștenire.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, criticile formulate vizează o omisiune legislativă. Examinarea criticilor de neconstituționalitate cu un atare obiect excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță *„numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”*.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 527

din 13 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (3²) teza întâi din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (3²) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Suceava în Dosarul nr. 4.072/39/2006 al Tribunalului Suceava — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 august 2007, pronunțată în Dosarul nr. 4.072/39/2006, **Tribunalul Suceava — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (3²) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997**, excepție ridicată de Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Suceava.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că sintagma „*reconstituirea în forma și structura de proprietate existentă*” contravine art. 44 și art. 136 alin. (5) din Constituție, „în condițiile în care are înțelesuri ce pot duce la încălcarea dreptului de proprietate al altor persoane fizice sau juridice, cărora li s-a reconstituit dreptul de proprietate până la apariția Legii nr. 247/2005”. În opinia autorului excepției, și în textul criticat, legiuitorul trebuia să folosească sintagma „*suprafața avută în proprietate*” prevăzută în cuprinsul art. 24 și art. 26 alin. (2) din Legea nr. 1/2000.

Tribunalul Suceava — Secția civilă apreciază că prevederile criticate nu contravin dispozițiilor constituționale ale art. 44 și ale art. 136 alin. (5), sintagma „*reconstituirea în forma*

și structura de proprietate existentă” neducând atingere substanței dreptului de proprietate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră excepția de neconstituționalitate neîntemeiată, arătând că Legea nr. 1/2000 are ca scop repararea unor abuzuri și nedreptăți săvârșite de regimul trecut, astfel că prevederile de lege criticate sunt în acord cu obligația statului de a ocroti și garanta proprietatea.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că este dreptul suveran al legiuitorului de a aprecia întinderea și amploarea măsurilor pe care le stabilește.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Examinând încheierea de sesizare, cât și notele scrise ale autorului excepției, Curtea constată că, deși a fost sesizată de instanța de judecată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (3²) din Legea nr. 1/2000, în realitate este criticată numai teza întâi a acestui articol.

Așadar, obiectul excepției îl constituie prevederile art. 29 alin. (3²) teza întâi din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, cu modificările și completările ulterioare, prevederi ce au fost introduse prin titlul VI pct. 33 al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005.

Prevederile de lege criticate au următoarea redactare: „*Diferența de suprafață neatribuită se reconstituie în forma și*

structura de proprietate existentă la momentul naționalizării terenurilor forestiere de către regimul comunist; [...]"

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 136 alin. (5), potrivit căruia „*Proprietatea privată este inviolabilă în condițiile legii organice*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, asupra constituționalității art. 29 alin. (3²) teza întâi din Legea nr. 1/2000, s-a mai pronunțat într-o altă cauză având o motivare similară. Astfel, prin Decizia nr. 67 din 5 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 11 martie 2008, Curtea a statuat că aceste prevederi sunt constituționale. În considerentele acestei decizii, Curtea a reținut că textul de lege criticat consacră reconstituirea, în forma și structura de proprietate existente la momentul naționalizării terenurilor forestiere de către regimul comunist, a diferenței de suprafață neatribuite (în speță parohiilor, schiturilor și mănăstirilor).

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și ale art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (3²) teza întâi din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Suceava în Dosarul nr. 4.072/39/2006 al Tribunalului Suceava — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 529

din 13 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor bunuri preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind

Având în vedere obiectul de reglementare al legii—fondul funciar al României — și scopul declarat al acesteia — reconstituirea către foștii proprietari sau moștenitorii acestora a dreptului de proprietate asupra terenurilor preluate de cooperativele agricole de producție sau de către stat —, reglementarea condițiilor în care operează această reconstituire, inclusiv sub aspectul suprafețelor retrocedabile, precum și al formei și structurii de proprietate, acestea constituie opțiuni ale legiuitorului, în acord cu politica economică a statului în materie și cu finalitatea reparatorie a legii. Condiționarea reconstituirii dreptului de proprietate asupra diferențelor de suprafață neatribuită în forma și structura de proprietate existentă la momentul naționalizării terenurilor forestiere de către regimul comunist reprezintă o astfel de opțiune, pe deplin constituțională, de vreme ce, prin ipoteză, este vorba de o reconstituire a dreptului, iar nu de o constituire ce ar opera după procedura și modul de atribuire a noilor titluri de proprietate în condițiile stabilite prin lege.

regimul juridic al unor bunuri preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Margareta Wening, Monica Stach Nasta, Maria Dorothea Nasta, prin mandat, în Dosarul nr. 5.812/30/2006 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 5.812/30/2006 **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor bunuri preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Margareta Wening, Monica Stach Nasta, Maria Dorothea Nasta, prin mandatar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, care au modificat parțial conținutul art. 20 alin. (1), în vechea numerotare a legii speciale, respectiv art. 21 alin. (1) în numerotarea sa după republicare, prin introducerea sintagmei „sau de orice altă persoană juridică de drept public”, au exceptat de la obligația de restituire în natură a imobilelor preluate abuziv persoana juridică deținătoare care s-a privatizat între timp. Consideră că modificările aduse art. 21 alin. (1) au permis ca o notificare adresată unei persoane juridice private, inițial valabilă în raport cu textul de lege nemodificat, să devină ulterior nevalabilă, ceea ce înseamnă că dispozițiile Legii nr. 247/2005 retroactivează. Susțin, de asemenea, că textul de lege criticat contravine și art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, întrucât creează o discriminare nejustificată, nelegală și imorală, deoarece în toate celelalte ipoteze Legea nr. 10/2001 protejează pe solicitanții imobilelor preluate abuziv, exceptându-i doar pe cei care se găsesc în situația fortuită de a afla că societățile comerciale deținătoare au fost privatizate între timp. Totodată, consideră că prevederile criticate sunt contrare și dispozițiilor imperative ale art. 9 din același act normativ, potrivit cărora „*imobilele preluate în mod abuziv, indiferent în posesia cui se află în prezent, se restituie în natură în starea în care se află la data cererii de restituire și libere de orice sarcini*”.

Tribunalul Timiș — Secția civilă apreciază că, în raport cu dispozițiile constituționale ale art. 15 și 16, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Consideră că autorii excepției pornesc de la o interpretare greșită a textului de lege criticat, dedusă din împrejurarea că, înainte de modificarea art. 21 alin. (1) prin Legea nr. 247/2005, vechiul text al art. 20 alin. (1) conținea sintagma „orice persoană juridică”. Apreciază că o astfel de interpretare este evident contrazisă prin analiza sistematică a întregului act normativ cu caracter reparatoriu. Consideră că modificarea adusă prevederilor art. 20 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 prin Legea nr. 247/2005 nu schimbă în niciun fel situația juridică creată prin vechea reglementare, scopul urmărit de legiuitorul din 2005 nefiind acela de a micșora sfera persoanelor juridice ce au calitatea de unități deținătoare obligate la restituirea în natură a imobilelor preluate abuziv, ci de a explicita, de a face mai clară și mai ușor de aplicat dispoziția legală cuprinsă în textul de lege criticat. Arată că nu se poate susține că art. 21 alin. (1) retroactivează, întrucât prin modificarea legislativă la care fac referire autorii excepției nu a intervenit vreo modificare a situației juridice a persoanelor îndreptățite la măsurile reparatorii, în raport cu momentul la care cererea lor a fost soluționată. Cât privește neconcordanța între

textul de lege criticat și prevederile art. 9 din Legea nr. 10/2001, invocată de către autori, consideră că acest aspect excedează competenței instanței de contencios constituțional.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 este neîntemeiată. Face referire la Decizia nr. 151/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 17 aprilie 2007, prin care Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. Totodată, constată că autorul critică prevederile art. 21 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 din perspectiva modului de interpretare și aplicare a prevederilor legale privind restituirea imobilelor, aspect care excedează competenței instanței de contencios constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 21 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, potrivit cărora „*(1) Imobilele — terenuri și construcții — preluate în mod abuziv, indiferent de destinație, care sunt deținute la data intrării în vigoare a prezentei legi de o regie autonomă, o societate sau companie națională, o societate comercială la care statul sau o autoritate a administrației publice centrale sau locale este acționar ori asociat majoritar, de o organizație cooperatistă sau de orice altă persoană juridică de drept public, vor fi restituite persoanei îndreptățite, în natură, prin decizie sau, după caz, prin dispoziție motivată a organelor de conducere ale unității deținătoare.*”

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și ale art. 15 alin. (1) și (2) privind principiile universalității și neretroactivității legii.

Analizând criticile de neconstituționalitate, Curtea constată că sunt neîntemeiate pentru considerentele ce urmează.

Textul de lege examinat nu instituie tratament juridic diferit pentru anumite categorii de cetățeni aflate în situații identice, ci are în vedere situația concretă a bunurilor preluate. Din acest text de lege rezultă doar că legiuitorul a considerat, fără a

încălca vreo dispoziție constituțională, că în prezent se poate reglementa restituirea către foștii proprietari a imobilelor preluate abuziv care sunt deținute la data intrării în vigoare a Legii nr. 10/2001, de o regie autonomă, o societate sau companie națională, o societate comercială la care statul sau o autoritate a administrației publice centrale sau locale este acționar ori asociat majoritar, de o organizație cooperatistă sau de orice altă persoană juridică de drept public.

În ceea ce privește susținerile autorului excepției că, datorită modificărilor aduse prin Legea nr. 247/2005, textul de lege criticat este retroactiv, Curtea constată că aceste susțineri nu sunt întemeiate. Așa cum s-a statuat prin Decizia nr. 253 din 9 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 11 aprilie 2006, o eventuală diferență de tratament juridic rezultată în urma modificării legii nu reprezintă o problemă de constituționalitate, ci una de succesiune în timp a legii, ce se aplică numai pentru viitor. Astfel, ori de câte ori o lege nouă modifică dispozițiile legale anterioare cu privire la

anumite raporturi sociale, toate efectele produse înainte de intrarea ei în vigoare, nu mai pot fi modificate ca urmare a adoptării noii reglementări. Legea nouă este aplicabilă de îndată tuturor situațiilor ce se vor constitui, se vor modifica sau se vor stinge după intrarea ei în vigoare, precum și tuturor efectelor produse de raporturile juridice nou-create. De altfel, a considera întemeiată o atare critică ar însemna să negăm posibilitatea oricărei modificări a legislației în vigoare.

Considerentele acestei decizii sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Și, în fine, invocarea încălcării prevederilor art. 9 din Legea nr. 10/2001 nu poate fi primită, deoarece Curtea Constituțională, în exercitarea controlului de constituționalitate, nu examinează dispozițiile de lege criticate decât prin raportare la dispozițiile constituționale și cele cuprinse în convenții și tratate la care România este parte, și nu prin raportare la alte reglementări din legislația internă.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor bunuri preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Margareta Wening, Monica Stach Nasta, Maria Dorothea Nasta, prin mandatar, în Dosarul nr. 5.812/30/2006 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 548

din 15 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 din Legea nr. 35/2007 privind creșterea siguranței în unitățile de învățământ

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției, apreciind că nu sunt încălcate prevederile Legii fundamentale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 din Legea nr. 35/2007 privind creșterea siguranței în unitățile de învățământ, excepție ridicată de Vlada Vișatovici în Dosarul nr. 2.619/115/2007 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.619/115/2007, **Tribunalul Caraș-Severin — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat**

Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 din Legea nr. 35/2007 privind creșterea siguranței în unitățile de învățământ. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Vlada Vișatovici într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare a unui act administrativ.

În motivarea excepției autorul acesteia susține, în esență, că impunerea unor cheltuieli suplimentare în sarcina părinților, constând în achitarea contravalorii semnelor distinctive alese de către unitățile de învățământ, contravine principiului constituțional al gratuității învățământului de stat. Arată că, în cazul în care părinții nu achiziționează semnele distinctive, elevilor nu le mai este permis accesul în unitățile de învățământ, ajungându-se, astfel, la o „încălcare flagrantă a dreptului copiilor de a urma învățământul general obligatoriu”. De asemenea, susține că „prin instituirea acestor semne distinctive, dar fără asigurarea pentru părinți a posibilităților financiare de achiziționare a lor, se creează artificial și vizibil o categorie de copii care vor fi considerați inferiori de către colegii lor, cu repercusiuni ireparabile asupra dezvoltării psihice a primilor”. În continuare, precizează că Legea nr. 35/2007, care este o lege ordinară, atribuie Consiliului profesoral competențe administrative, contrazicând astfel o lege organică, și anume Legea învățământului nr. 84/1995, care prevede că numai domeniul instructiv-educativ aparține acestuia. În fine, susține că legea nu poate acționa retroactiv, în sensul că nu poate fi aplicată acelor elevi care au optat, anterior intrării în vigoare a acesteia, pentru un anumit liceu care nu impunea folosirea niciunui semn distinctiv sau uniformă.

Tribunalul Caraș-Severin — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dispozițiile de lege criticate instituind măsuri legale de protecție și siguranță a elevilor și cadrelor didactice.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, prevederile ce formează obiectul acesteia fiind în concordanță cu dispozițiile constituționale la care își raportează critica autorul său.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional, necontravenind niciuneia dintre prevederile Legii fundamentale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 5 din Legea nr. 35/2007 privind creșterea siguranței în unitățile de învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 8 martie 2007, care au următorul cuprins: „*Consiliile profesorale, cu acordul consiliului reprezentativ al părinților și cu consultarea reprezentanților elevilor, stabilesc pentru elevii unității de învățământ respective cel puțin un semn distinctiv, cum ar fi: ecuson, uniformă, eșarfă sau altele asemenea.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, art. 16 alin. (1) care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 32 alin. (1) care stabilește formele prin care se asigură dreptul la învățătură, art. 32 alin. (4) teza întâi privind gratuitatea învățământului de stat, art. 49 alin. (1) potrivit căruia copiii și tinerii se bucură de un regim special de protecție și de asistență în realizarea drepturilor lor, art. 49 alin. (5) care impune autorităților publice obligația de a contribui la asigurarea condițiilor pentru participarea liberă a tinerilor la viața politică, socială, economică, culturală și sportivă a țării, art. 53 alin. (1) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 73 alin. (3) lit. n) care stabilește că organizarea generală a învățământului se reglementează prin lege organică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul excepției critică prevederile art. 5 din Legea nr. 35/2007, deoarece, în opinia sa, acestea ar încălca textul constituțional care consacră gratuitatea învățământului de stat. Curtea nu poate reține această critică, întrucât stabilirea unui semn care să individualizeze și să diferențieze elevii diverselor unități de învățământ nu afectează caracterul gratuit al învățământului. Norma constituțională care prevede gratuitatea învățământului trebuie înțeleasă în sensul că procesul de învățământ în unitățile de învățământ de stat nu poate să fie condiționat de niciun fel de taxe de școlarizare. Or, sumele necesare transpunerii în practică a textului de lege criticat nu au o asemenea destinație, ci au ca finalitate îndeplinirea scopului declarat al legii în care sunt cuprinse, și anume creșterea siguranței în unitățile de învățământ.

De altfel, Curtea observă că textul de lege criticat oferă atât elevilor, cât și părinților acestora posibilitatea de a participa la luarea deciziei finale. În acest scop, stabilirea semnului distinctiv se face numai după obținerea acordului consiliului reprezentativ al părinților și după ce elevii își exprimă opinia cu privire la această problemă prin consultarea reprezentanților lor. Așadar, decizia finală este rezultatul acordului tuturor celor implicați, nefiind impusă de un singur organism. În plus, această modalitate de stabilire a semnului distinctiv dă expresie dreptului tinerilor de a participa în mod liber la viața socială a țării, potrivit art. 49 alin. (5) din Constituție.

Curtea constată că, de fapt, autorul excepției deduce neconstituționalitatea textului de lege criticat din modalitatea de interpretare și aplicare concretă a acestuia. Astfel, precizează că elevilor cărora părinții nu le achiziționează semnele distinctive stabilite li se încalcă dreptul prevăzut de art. 32 alin. (1) din Constituție de a urma învățământul general obligatoriu, întrucât nu le este permis accesul în incinta unităților de învățământ. Or, aceasta nu este o consecință a legii, ci a interpretării date

acesteia de către cei care o aplică. Sub acest aspect, precum și în ceea ce privește problema cuantumului sumei necesare acoperirii cheltuielilor pentru achiziționarea semnului distinctiv, care pot deveni împovărătoare pentru părinți, dar și a legalității modalității concrete de stabilire a semnului distinctiv, instanța de judecată pe rolul căreia se află litigiul în cadrul căruia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate are competența exclusivă de a se pronunța.

În continuare, Curtea constată că, prin el însuși, textul de lege criticat nu încalcă principiul constituțional al egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. Textul implică, așa cum s-a arătat mai sus, dialogul între profesori, părinți și elevi în procesul de deliberare cu privire la stabilirea unui anumit semn distinctiv care să fie caracteristic fiecărei instituții de învățământ. Or, decizia finală va reflecta un echilibru între opțiunile tuturor acestora. Așadar, nu se poate imputa legii instituirea unei discriminări pe criterii de avere. O asemenea consecință ar putea fi doar rezultatul aplicării textului de lege cu ignorarea principiilor constituționale.

În ceea ce privește critica formulată de autorul excepției prin raportare la prevederile art. 73 alin. (3) lit. n) din Constituție, Curtea observă că este posibil ca o lege organică să cuprindă,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 din Legea nr. 35/2007 privind creșterea siguranței în unitățile de învățământ, excepție ridicată de Vlada Vișatovici în Dosarul nr. 2.619/115/2007 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2008.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 571

din 15 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 217 alin. 4 din Codul de procedură penală

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 217 alin. 4 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ion Istrate, Remus Ion Roșca, Valentin

din motive de politică legislativă, și norme de natura legii ordinare, dar fără ca acestea să capete natură de lege organică, întrucât, altfel, s-ar extinde domeniile rezervate de Constituție legii organice. De aceea, printr-o lege ordinară se pot modifica dispoziții dintr-o lege organică, dacă acestea nu conțin norme de natura legii organice, întrucât se referă la aspecte care nu sunt în directă legătură cu domeniul de reglementare al legii organice.

Or, prevederile din Legea învățământului nr. 84/1995 care stabilesc competențele consiliilor profesionale și ale consiliilor de administrație în domeniul instructiv-educativ, respectiv în cel administrativ, deși cuprinse într-o lege organică, nu au caracterul acesteia, întrucât nu vizează organizarea generală a învățământului, care, așa cum stabilesc prevederile constituționale menționate, trebuie reglementată prin lege organică. Ca urmare, acestea pot fi modificate sau completate printr-o lege ordinară, cum este Legea nr. 35/2007.

În fine, Curtea constată că nu poate fi reținută nici critica privitoare la pretinsul caracter retroactiv al Legii nr. 35/2007, autorul excepției raportându-se în mod eronat, în ceea ce privește momentul de la care legea începe să își producă efectele, la un alt moment decât cel al intrării în vigoare a legii.

Eugen Crețu, Marius Costin Puchiu și Marius Florian Marin în Dosarul nr. 951/83/2007 al Tribunalului Satu Mare — Secția penală.

La apelul nominal răspunde Ion Istrate, personal și asistat de avocatul Cristian Ene, cu împuternicire avocațială la dosar, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia, deoarece dispozițiile criticate din Codul de procedură penală contravin prevederilor art. 131

din Constituție. Astfel, arată, pe de-o parte, că Ministerul Public își exercită atribuțiile prin procurori, iar pe de altă parte, că organele poliției judiciare nu oferă garanțiile de imparțialitate pe care le conferă procurorii.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 951/83/2007, **Tribunalul Satu Mare — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 217 alin. 4 din Codul de procedură penală.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ion Istrate, Remus Ion Roșca, Valentin Eugen Crețu, Marius Costin Puchiu și Marius Florian Marin în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect săvârșirea infracțiunilor de tentativă de omor și ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea liniștii publice.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât permit efectuarea unor acte de urmărire penală de către organele poliției judiciare, deși aceste acte sunt de competența procurorului. Totodată, arată că organele poliției judiciare nu conferă garanțiile de imparțialitate ale procurorilor, iar posibilitatea procurorului de a delega din atribuții în favoarea acestora contravine prevederilor art. 131 din Constituție.

Tribunalul Satu Mare — Secția penală și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale referitoare la rolul Ministerului Public și statutul procurorilor.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 217 alin. 4 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ion Istrate, Remus Ion Roșca, Valentin Eugen Crețu, Marius Costin Puchiu și Marius Florian Marin în Dosarul nr. 951/83/2007 al Tribunalului Satu Mare — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2008.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 217 alin. 4 din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „*În cauzele în care urmărirea penală se efectuează de către procuror, acesta poate dispune prin ordonanță ca anumite acte de cercetare penală să fie efectuate de către organele poliției judiciare.*”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 131 privind rolul Ministerului Public și ale art. 132 referitoare la statutul procurorilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Susținerile autorilor excepției, în sensul că aceste dispoziții din Codul de procedură penală ar contraveni rolului constituțional al Ministerului Public și statutului constituțional al procurorului sunt neîntemeiate, deoarece, potrivit normelor din Codul de procedură penală, urmărirea penală se efectuează de către procuror, neaflându-ne deci în prezența unei încălcări a principiului potrivit căruia Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor.

Faptul că în anumite cazuri organele poliției judiciare efectuează anumite acte de cercetare penală nu echivalează cu o încălcare a garanțiilor de imparțialitate conferite procurorilor prin dispozițiile art. 132 din Legea fundamentală, întrucât aceste acte de cercetare ale organelor poliției judiciare se efectuează în numele procurorului și numai după dispoziția scrisă a acestuia, prin ordonanță.

Totodată, Curtea observă că organele poliției judiciare își desfășoară activitatea sub directa conducere, supraveghere și control al procurorului, ceea ce dă expresie prevederilor art. 131 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora parchetele conduc și supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare, în condițiile legii.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 607

din 27 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26—66
din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26—66 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Agenția de Pază „Professional Style” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin în Dosarul nr. 9.378/101/2007 al Tribunalului Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 9.378/101/2007, **Tribunalul Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26—66 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Agenția de Pază „Professional Style” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că acțiunea reclamantului la instanța de fond este „nulă, nefondată și ilegală”, întrucât nu respectă „o decizie irevocabilă a Curții de Apel Craiova și un raport de expertiză contabilă întocmit de Poliția Județeană Mehedinți și se bazează pe documente false în intenția de a induce în eroare instanțele de judecată aservite politic”.

Tribunalul Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră excepția ca fiind inadmisibilă, întrucât autorul acesteia nu a precizat niciun motiv de ordin juridic care să justifice critica de neconstituționalitate, încălcându-se astfel prevederile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora orice sesizare adresată Curții Constituționale trebuie motivată.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 26—66 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), art. 16, 21, 24, 30, 51, 52, 53 și 126, precum și art. 6 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată de Tribunalul Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ, precum și argumentele invocate de autorul acesteia, Curtea constată că, pe lângă faptul că pretinsa neconstituționalitate este dedusă exclusiv din modul de aplicare a prevederilor art. 26—66 din Legea nr. 85/2006 de către instanța judecătorească, autorul excepției se limitează în a enumera textele constituționale considerate a fi încălcate, fără a preciza în concret motivele pe care se întemeiază contrarietatea cu Legea fundamentală.

Prin urmare, excepția nu este motivată, nefiind respectate dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit cărora „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate*”. În mod constant, jurisprudența instanței constituționale a stabilit că sesizările de neconstituționalitate adresate Curții fără a fi motivate trebuie respinse ca inadmisibile, Curtea neputându-se substitui subiectelor îndreptățite să o sesizeze, întrucât ar exercita un control din oficiu, ceea ce este contrar sistemului nostru constituțional.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26—66 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Agenția de Pază „Professional Style” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin în Dosarul nr. 9.378/101/2007 al Tribunalului Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 608

din 27 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 614 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 614 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Roxana Brandabur în Dosarul nr. 7.730/233/2007 al Judecătoriei Galați.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 7.730/233/2007, **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 614 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Roxana Brandabur.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât restrâng dreptul la apărare, demnitatea și onoarea părților aflate în proces de divorț prin instituirea obligației de a se înfățișa personal în fața instanței, fără a avea posibilitatea de a fi reprezentate de un avocat ales. Mai mult, în condițiile în care prezența este obligatorie doar în

fața instanțelor de fond, iar nu și în fața instanțelor care soluționează căile de atac, legiuitorul creează o discriminare în cadrul procedurii de soluționare a cererii de divorț.

Judecătoria Galați a analizat excepția de neconstituționalitate sub aspectul condițiilor de admisibilitate, fără a-și exprima punctul de vedere cu privire la temeinicia criticii.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că prezența personală a părților în procesele de divorț în fața instanțelor de fond nu reprezintă o restrângere a exercițiului accesului liber la justiție sau dreptului la apărare, având în vedere tocmai situația specială a părților și procedura specială a divorțului, derogatorie de la dreptul comun.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 614 din Codul de procedură civilă, text de lege care are următorul conținut: „În fața instanțelor de fond, părțile se vor înfățișa în persoană, afară numai dacă unul dintre soți execută o pedeapsă privativă de libertate, este împiedicat de o boală gravă, este pus sub interdicție sau are reședința în străinătate; în aceste cazuri, părțile se vor putea înfățișa prin mandatar.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 care consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului și în art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 744 din 13 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 745 din 2 noiembrie 2007, Curtea a statuat că procesul de divorț, în întregul său, are caracter strict personal,

deoarece obiectul său implică antamarea de către instanță a unor aspecte ținând de viața intimă și familială a părților în litigiu.

Așa fiind, reglementarea criticată, instituind, cu titlu de excepție de la dreptul comun în materie, obligativitatea prezenței personale a părților în fața instanței de fond, nu face decât să dea expresie acestei particularități esențiale a domeniului supus incidenței sale, respectiv procesul de divorț.

Curtea a constatat că exigența astfel justificată nu aduce atingere dreptului la apărare al părților, în condițiile în care, pentru valorificarea sa, art. 24 alin. (2) din Constituție le recunoaște acestora dreptul de a fi asistate de un avocat ales, și nici dispozițiilor art. 16 din Constituție, întrucât părțile unui proces de divorț se află într-o situație juridică diferită de a părților în procese cu alte obiecte, determinată de caracterul strict personal al divorțului.

Atât considerentele, cât și soluția deciziei amintite sunt pe deplin valabile și în cauza de față, neintervenind elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții în această materie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 614 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Roxana Brandabur în Dosarul nr. 7.730/233/2007 al Judecătoriei Galați.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 282278